

NORGES HØYESTERETT

Den 8. juni 2018 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Noer, Bergsjø og Berglund i

HR-2018-1083-U, (sak nr. 18-076358SIV-HRET),

A (advokat Arne Heiestad
v/advokat Ørjan Onarheim)

mot

B (advokat Skjalg Jarnang
v/advokatfullmektig Agnieszka Bakanova)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder videre anke over midlertidig avgjørelse om samvær etter barneloven § 60.
- (2) A og B er foreldre til C, født 00.00.2001, D, født 00.00.2003, E, født 00.00.2009 og F, født 00.00.2010.
- (3) Sommeren 2010 ble foreldrene skilt. Alle de fire barna ble boende hos mor og hadde samvær med far. Etter at barnevernet mottok bekymringsmeldinger i juli 2016 og varslet omsorgsovertakelse, flyttet barna til far i samsvar med avtale med mor.
- (4) Far gikk 13. februar 2017 til sak mot mor med krav om at han skulle ha foreldreansvaret for barna, at de skulle ha fast bosted hos ham, at det ikke skulle være samvær mellom mor og C, og at mor skulle ha samvær med de tre andre barna fastsatt etter rettens skjønn. Samtidig krevde han midlertidig avgjørelse for det samme.
- (5) A la ned påstand om at D, E og F skulle bo fast hos henne og at foreldrene skulle ha felles foreldreansvar for alle barna. Til kravet om midlertidig avgjørelse nedla mor påstand om at kravet ikke tas til følge.
- (6) Drammen tingrett avsa kjennelse 15. februar 2018 med slik slutning:

- "1. **B skal alene ha foreldreansvaret for C, født 00.00.2001, fram til hovedsaken er avgjort. B og A skal ha felles foreldreansvar for D, født 00.00.2003, E, født 00.00.2009 og F, født 13.05.2010, fram til hovedsaken er avgjort.**
2. **C, født 21.02.2001, D, født 00.00.2003, E, født 00.00.2009 og F, født 00.00.2010, skal fram til hovedsaken er avgjort bo fast hos far B.**
3. **C skal fram til hovedsaken er avgjort ha samvær med mor A i den grad hun selv ønsker.**
4. **A skal fram til hovedsaken er avgjort ha samvær med D annenhver helg fra fredag etter skoletid til søndag kl. 1800.**
5. **A skal fram til hovedsaken er avgjort ha samvær med E og F en gang hver måned. Hvert samvær skal være på 4 timer. Samværene med E og F skal skje under beskyttet tilsyn etter barneloven § 43a, jf. forskrift om samvær med tilsyn etter barneloven § 4 jf. § 5, i inntil 16 timer. Tilsyn skal utføres av tilsynsperson oppnevnt av Lier barneverntjeneste. Samvær skal finne sted på et samværssted bestemt av barneverntjenesten i samråd med partene.**
6. **Saksomkostninger tilkjennes ikke."**

(7) A anket kjennelsens punkt 4 og 5 til lagmannsretten.

(8) Borgarting lagmannsrett avsa kjennelse 20. mars 2018 med slik slutning:

- "1. **Anken forkastes.**
2. **Partene bærer hver sine sakskostnader for lagmannsretten."**

(9) A har anket til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen. Hun har i korte trekk anført:

(10) Lagmannsretten har uriktig lagt til grunn at saken sto i samme stilling som for tingretten. På tidspunktet for lagmannsrettens kjennelse var imidlertid faktum blitt vesentlig endret. D reiste 19. mars 2018 fra far. Hun dro til barnevernet og ble midlertidig plassert hos sin mormor. Den 20. mars 2018 ble hun flyttet til en barnevernsinstitusjon. Lagmannsretten har videre uriktig lagt til grunn at tingretten har innhentet uttalelse om hvordan beskyttet tilsyn skal gjennomføres.

(11) B har inngitt tilsvaret og har i korte trekk anført:

(12) Vedtaket om midlertidig plassering på institusjon ble fattet samme dag som lagmannsrettens kjennelse ble avsagt. Det vil være urimelig og prosessøkonomisk uheldig å forvente at lagmannsretten skal legge til grunn faktiske forhold som er i ferd med å utvikle seg i det kjennelsen avsies. Barnevernstjenesten har uttalt seg under de muntlige forhandlingene i tingretten om gjennomføringen av beskyttet tilsyn.

(13) *Høyesteretts ankeutvalg* viser til at anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling, som utvalget kan prøve, jf. tvisteloven § 30-6.

(14) Ankeutvalget kan ved en videre anke over kjennelse ikke overprøve bevisbedømmelsen i saken. Det følger imidlertid av praksis at feil faktum kan påberopes som saksbehandlingsfeil dersom feilen er "klar og uomtvistelig", jf. Rt-2010-360 avsnitt 21. Dette gjelder selv om lagmannsretten ikke kan bebreides, jf. Rt-2007-66 avsnitt 13.

- (15) Lagmannsretten bygget sin avgjørelse av 20. mars 2018 på at "saken står i samme stilling i lagmannsretten som i tingretten". Det er imidlertid klart at D reiste fra far 19. mars 2018, og at hun 20. mars ble plassert i barnevernsinstitusjon, mens lagmannsretten la til grunn at hun bodde hos far. Når lagmannsrettens kjennelse bygger på et slikt uriktig faktum, foreligger det en saksbehandlingsfeil, jf. Rt-2013-474 avsnitt 13 og Rt-2013-638 avsnitt 16.
- (16) Spørsmålet er videre om det er nærliggende at feilen kan ha hatt betydning for avgjørelsen, jf. tvisteloven § 29-21 første ledd. Lagmannsrettens begrunnelse for ikke å fastsette mer samvær mellom mor og D, var at jenta viste "økende ukonsentrasjon" etter at samværene med mor hadde blitt utvidet og hadde dårlig samvittighet for at hun i sin tid meldte fra om uverdige forhold i hjemmet. Det var altså forholdet til mor som var bakgrunnen for avgrensningen av samværet. At D midlertidig ble plassert på institusjon, endrer ikke på de bekymringene som knytter seg til forholdet mor–datter. Ankeutvalget kan etter dette ikke se at det er nærliggende at feilen kan ha hatt betydning for avgjørelsen, og anken forkastes.
- (17) Når det gjelder de øvrige anførselene i saken, finner ankeutvalget det klart at disse ikke kan føre frem.
- (18) Ankeutvalget finner etter omstendighetene at det ikke bør tilkjennes sakskostnader for ankeutvalget.

SLUTNING :

1. Anken forkastes.
2. Sakskostnader for Høyesterett tilkjennes ikke.

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Ragnhild Noer
(sign.)

Cecilie Østensen Berglund
(sign.)

Riktig utskrift: